

నీడలో నిజం

రచన : శ్రీ బెహారా ఉమామహేశ్వర రావు

అలా కళ్ళు మూసాడు మైకం కమ్మింది,
గోడ గడియారం పన్నెండు గంటలు
కొట్టింది.

దీపకు అటు, ఇటు మంచం మీద పోర్ల
పడుతూ, 'మావ్వుడు, మావ్వుడు ఉమించండి!'
గట్టిగా పలువరించాడు. ఇంతలో దీపకు తల్లి
సీతమ్మకు మెలకువ వచ్చింది. మరల దీపకు
మంచం మీద అటు, ఇటు బోర్లపడి 'నన్ను
ఉమించండి, తప్పునాదే!' అని పలువరించాడు.
సీతమ్మకు ఒక్కసారి గుండె ఝల్లుమంది.
వెంటనే లేచి దీపకు మంచం దగ్గరకు చేరింది
'బాబూ! దీపకు, బాబూ... ఏమిటా పలవ
రింతలు' అంది.

మరల దీపకు పలవరించడం ప్రారంభించాడు.
శరీరం చూసింది. జ్వరం తీవ్రంగా వుంది.

'ఏమండీ! ఏమండీ!' అంటూ భర్తను నిద్ర
లేపింది.

'బాబూ నిద్రలో ఏవో కలవరింతలు'
అంది.

వెంటనే నిద్రనుంచి లేచాడు ప్రభాకరం.
దీపను దగ్గరకు చేరాడు. మరల దీపకు 'నన్ను

ఉమించండి! తప్పునాదే మావ్వురు' అని కలవ
రించాడు.

ఆ కలవరింత విని నాయుడు త్రుళ్ళిపడ్డాడు.
బయట వరండాలో పడుకున్న ముత్యాలిని లేపి
డాక్టరుని కబురు చేశాడు. శామిలీ డాక్టరు
వచ్చి టెంపరేచర్ చూశాడు. ఇంజక్షన్
చేశాడు దీపకు పలవరింతలు ఆపలేదు. డాక్టరు
కొంతసేపు దీపకు పరిస్థితి గమనించి, 'చూడండి!
మీరెవరో వెళ్ళి ఒక్కసారి ఆ మావ్వుర్ని పిల
వండి, ఆయన చేత మాట్లాడిస్తే ఆ పలవరింతలు
కట్టవచ్చు' అని చెప్పి డాక్టరు వెళ్ళిపోయాడు.

సీతమ్మకు కళ్ళు వెంబడి నీరు ఆగ లేదు, తను
భార ప్రభాకరం ముత్యాలుతో 'పద! మనం
ఆ రత్యంగారిని పిలుచుకుని వద్దాం' అని బయలు
దేరాడు

ఆ రాత్రి సమయంలో టార్పిలైటు తీసుకొని
ముత్యాలు వెంట బయలు దేరాడు ప్రభాకరం.
నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు. తాను చాల తొందర
పడినట్లు అనిపించింది ప్రభాకరంకి. ముఖ్యంగా
పోలీసు ఆఫీసర్లకి కోపం, తొందరపాలు పనికి
రాదు. అని ఎన్నోసార్లు తన సబార్డినేట్లకు చెప్పి

తాను ఆచరణలో పెట్టలేక పోతున్నందుకు ఎంతో విచారిస్తున్నాడు. అయ్యో! కర్రాడు చేసిన తొందరపాటుకి మాష్టారికి అసరాని మాటలు అన్నాను, అని మనసులో కలతచెందాడు ప్రభాకరం.

మనసులో పట్టలేని భాధతో ఏవేవో ఆలోచించుకుంటు మాష్టారి ఇంటికి చేరాడు తర్వాత తలుపు దగ్గరికి చేరి తలుపు తట్టాడు.

ఎన్నిసార్లు తలుపుతట్టి గట్టిగా కేక వేసి పిలిచినా లోపలి నుండి జవాబు లేదు వెంటనే అనుమానం కల్గింది ప్రభాకరంకి.

ముత్యాలు చేతిలో టార్చి తీసుకొని తలుపు చూశాడు. ఒక్కసారి చీకటి చీల్చినట్లు వెలుగులో తాళం కప్ప కనిపించింది.

ఉతిక్కిపడి 'ముత్యాలూ! మాష్టారి ఇల్లు ఇదేనా?' అని అడిగాడు.

'ఇదే బాబూ!' అని నమ్మదిగా ముత్యాలు సమాధానం ఇచ్చాడు.

'సరిగ్గా చూడుమీ!'

'అవును బాబూ! ఇదే! సాయంత్రం నేనే కదా! పిలిచింది',

ఆ మాటలు విన్న ప్రభాకరం మనసులో బాధను భరించ లేకపోయాడు, ఆ చీకట్లో ఎవరో రావడం గుర్తించాడు, అతడిని పిలిచి, 'ఇది సత్యంగా ఇల్లేనా?' అని అడిగాడు.

'ఆ...అవును'

'మరి తాళం కప్పవేసి ఉండేం?'

'ఆఁ అవును...నిజంగా సాయంత్రం ఇల్లు ఖాళీచేసారు',

మన్నికక, అవ్వాదాకిని...

పంజా టెక్స్ టారి

క మాస్టర్ క ఫాంట్స్

వైన్ బనియన్లనే వాడండి.

ఆంధ్రా మరియు, ఒరిస్సా ఏజెంట్లు:—

దుర్గా ఏజెన్సీస్ పి. టి. నెం. 84, బాళాఖపట్నం-4.

'ఏం...ఎందుకు?'

'పాపం! ఏం చేస్తారు మరి, ఆరు నెలలై జీతాలు లేవట, ఇంటాయన పోరుపడలేక ఖాళీ చేసారు' అని చీకట్లో చప్పుకుంటూ అడుగు ముందుకు వేసాడు.

ప్రభాకరం చేసేది లేక 'అయితే ఎక్కడ ఉన్నారు?' అని అడిగాడు.

'ఈ ప్రక్కపేటలో అనుకుంటాను' కాస్తా ఆగి చెప్పాడు.

'అయితే ఆయన ఇల్లు మీకు తెలుసా?'

'అదేమో' అంటూ విసుగ్గా, వెళ్ళి పోయాడు.

ఆ మాటలు విన్న ప్రభాకరంకి గుండెలో పిడుగు పడ్డట్లు అనిపించింది, కాని చేసేది లేదు, అందుకే ముత్యాలు సాయంతో ఇంటి ముఖం పట్టాడు.

(సంపూర్ణం)

